

[Breckmann]

Jo, vist skal vi på længere sigt arbejde henimod en sikrere verden for os alle sammen, men dette må aldrig gøres på Sovjets onde betingelser og endda værre præmisser. Vi kan og bør følge og støtte USA's forsøg på at skabe fred og sikkerhed ved at oprette gensidige opsyn med og overvågning af stormagternes forsøg med de farligste våben af alle, indtil Sovjet indser, at dets syge drømme om verdensherredømmet bliver tilintetgjort af vestlige fremskridt i vort rumforsvar og i dets eget socialistiske systems fuldstændige moralske og menneskelige fallit.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

På et tidspunkt i denne til tider lidt tumultagtige og ofte besynderlige debat kom hr. Pelle Voigt med et verbalt angreb på venstres ordfører, hr. Ivar Hansen, som hr. Pelle Voigt skældte vældigt ud for at interessere sig for det store, samlede billede i stedet for at interessere sig for brikkerne i mosaikken. Jeg undrer mig stadig over den bemærkning, jeg troede nu, at det her i folketinget drejede sig om at forsøge at vurdere de store sammenhænge i stedet for at hænge sig i de små brikker.

Men vi har jo så sandelig her i dag fået demonstreret, hvad det er for en ny debatform, der er introduceret i folketinget netop af medlemmer som hr. Pelle Voigt, hr. Albrechtsen, hr. Thoft, og hvem der nu ellers har brilleret i dag. Det har jo været en umådelig studentikos debatform. Vi har oplevet et sandt citatorgie, en navneafgnidning af mystiske udsagn fra ukendte tidsskrifter, så man har følt sig hensat til gamle dages hyggelige studenterdiskussioner, hvor man kunne sidde med punchebollen og de lange piber og rigtig snakke teori.

Med fare for at belaste formandens i forvejen højtbelastede tålmodighed må jeg sige, at magen til studentikost vigtigmåseri som det, vi har hørt i debatten i dag, skal man dog lede længe efter. (*Munterhed*). Hvad ligner det – og hr. Lasse Budtz behøver ikke at grine så højt, for det gælder såmænd også ham – at komme i en debat i folketinget og dænge os til med citater? Jeg er klar over, at der er fattigdom i egen argumentation, men at komme væltende med citater og mærkelige løsrevne udsagn, det er dog noget, der træk-

ker en debat om et i øvrigt vigtigt emne ned på et helt urimelig lavt plan.

Spørgsmålet er blevet rejst om det i denne sammenhæng vigtige spørgsmål verifikation. Og det er der også sagt vældig mange ting om; den ene har ment dit, og den anden har skrevet dat. Jeg vil ganske enkelt sige: hvis der ikke var alle de problemer med kontrol med prøvestopsoverholdelse, som jeg har hævdet der er, og som andre hævder der er, hvorfor har Sovjetunionen så hidtil afvist at diskutere tilstækkelige verifikations- og kontrolsystemer? Det kunne da tyde på, at der var noget at hente dér.

Jeg føler mig lidt trist til mode, for regering er i et forsøg på at besvare forespørgslen seriøst kommet med en beskrivelse af, hvordan Danmark kan yde nogle konkrete bidrag til denne side af problemkredsen. Jeg har beskrevet, hvordan vi vil forsøge at tage en gammel tanke op, som tidligere er undersøgt, men nu er blevet forladt, om, hvordan vi kan etablere seismiske stationer på Grønland, så vi kan bidrage netop til verifikation. Ingen af forespørgerne og heller ikke hr. Lasse Budtz har gidet beskæftige sig med den tanke med et eneste ord. Man har kastet sig over alle de muligheder, der er for, at vi kan markere dit og dat alle mulige steder, altså en rent teoretisk snak, i stedet for at gå ind på vore konkrete muligheder for at bidrage netop til at skabe et holdbart og troværdigt prøvestop.

Det sorgelige i denne sag er jo, at i virkeligheden er de fleste af os enige. Vi er enige om, hvor vi gerne vil hen: vi vil gerne have lavet et prøvestop. Vi er enige i vores afstandtagen fra prøvesprængninger, også fremtidige prøvesprængninger. Hvorfor skal det hele så vikles ind i sådan et indviklet spil som det, vi oplever her?

Hr. Lasse Budtz stillede spørgsmål om et brev, som præsident Reagan skulle have skrevet, og hvor han åbenbart var uenig med folketingets flertal – det er jeg sikker på han er meget ked af. Jeg har forsøgt her i folketingsalen at gøre rede for regeringens politik vedrørende en omfattende atomprøvestopaf-tale. Det brev, som hr. Lasse Budtz spørger mig ud om, er et brev, der gengiver den amerikanske regerings synspunkter. Den amerikanske regerings synspunkter er, at en sådan omfattende prøvestopaf-tale er en langsigtet målsætning. Man finder, at de amerikansk-